

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: J. Š., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Zuzanou Juppovou
sídlem Slovenského národního povstání 2654/26, 434 01 Most

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2024, č. j. KUUK/112637/2024/Kub,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2024, č. j. KUUK/112637/2024/Kub, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností (dále jen „magistrát“) ze dne 11. 4. 2024, č. j. MgMT/022257/2024, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč dle § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona a povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

nahradiť náklady správneho řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 25. 2. 2022 v 16:24 hodin v obci Teplice, na silnici I/8, před zastávkou BUS „Zámecká zahrada“, jako řidič motorového vozidla tovární značky Toyota RAV4, registrační značky X, se neřídil svislým dopravním značením B20a „nejvyšší dovolená rychlost“ v obci, kde je tímto dopravním značením dovolená nejvyšší 70 km/h, kdy mu byla Policií ČR, DI Teplice, naměřena rychlost jízdy 88 km/h, po odečtení odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h, byla tedy žalobci naměřena rychlost 85 km/h.
3. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobce v žalobě namítal, že rozhodnutí magistrátu i žalovaného jsou nezákonná, resp. trpí závažnými vadami, jelikož správní orgány řádně nezjistily skutkový stav věci, překročily meze správního uvážení a rozhodly v rozporu s právní úpravou i ustálenou rozhodovací praxí, přičemž jejich rozhodnutí nemají oporu v provedeném dokazování. Z výroků obou rozhodnutí není zřejmé, jakými podklady se řídily, neboť skutkové závěry jsou převážně spekulativní a obě rozhodnutí jsou tedy nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
5. Žalobce dále namítal, že správní orgány se nevypořádaly s některými body odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2023, č. j. 42 A 1/2023-18, kterým byla zrušena předchozí rozhodnutí žalovaného i magistrátu. Konkrétně uvedl, že krajský soud v bodě 25 citovaného rozsudku komentoval názor žalovaného, že rychloměr by v případě nesprávného měření nezaznamenal žádnou hodnotu a měření by fakticky neproběhlo, což dokladuje, že byl dodržen návod k obsluze rychloměru a výsledek měření potom musí být správný. Soud sice nevyloučil, že výše uvedený rychloměr může fungovat tímto způsobem, avšak tento závěr měly správní orgány podložit dalšími podklady, což se však ani nyní nestalo a nadále platí nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Dodal, že ani výslech svědků neobsahuje příslušné podklady, které by potvrzovaly fungování rychloměru tímto způsobem. Jakékoliv podklady k této teorii stále absentují.
6. Žalobce měl za to, že magistrát se nezabýval rozporem uvedeným v bodě 26 rozsudku, kde krajský soud uvedl, že odkaz magistrátu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013 č. j. 1 As 83/2013-60, není přílehlavý, neboť v tomto rozsudku se soud zabýval radarem AD9C, zatímco v žalobcově případě byl použit lidar LaserCam4. Magistrát však uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu v novém rozhodnutí opět citoval a uvedl, že v řešeném případě se sice jedná o laserový rychloměr ProLaserCam4, kdy nastavení tohoto druhu rychloměru je podle názoru magistrátu stejné jako AD9C. Žalobce konstatoval, že magistrát tedy opět nepostupoval v souladu s názorem vyjádřeným krajským soudem ve zrušujícím rozsudku.
7. Žalobce rovněž konstatoval, že v bodě 27 citovaného rozsudku soud uvedl, že námitky žalobce týkající se chybného měření, zejména neuvedení souřadnic GPS a nedodržení návodu k obsluze mohly být vyvráceny výsledkem policistů, ovšem nestalo se tak. Podotkl, že výslechy policistů sice byly provedeny, ale zasahující policisté doslova úmyslně neodpovídali právě na tyto otázky. K tomuto žalobce citoval část svého odvolání ze dne 25. 4. 2024, kde rovněž uvedl, že magistrát předložil velice chybnou úvahu, že není účelem řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

o přestupku spočívajícím v porušení nevyšší dovolené rychlosti, aby správní orgány prokázaly soulad měření s návodem k obsluze, čímž oponuje názoru krajskému soudu vyjádřenému v bodě 25 rozsudku. Zdůvodnil to tím, že laserový rychloměr byl řádně ověřen a ověřovací list žádným způsobem nepodmiňuje (na rozdíl od radarových měřičů) platnost měření v souladu s návodem k obsluze. Podle žalobce magistrát ponížil návod k obsluze pouze na jakýsi manuál, který slouží k obsluze zařízení pro usnadnění zacházení s přístrojem, což podle žalobce znamená, že dle magistrátu není návod k obsluze tím důležitým prvkem, jak uvedl soud v bodě 25 citovaného rozsudku. Žalobce dodal, že po výsledku svědků není jisté, že neexistují pochybnosti o jejich způsobilosti provádět měření, jelikož nejsou schopni odpovídat na běžné otázky. Měl tedy za to, že se magistrát nezabýval námitkami, které se týkají nedodržení návodu k obsluze a chybného měření.

8. K výsledku svědků žalobce poznamenal, že svědek S. odmítl uvést, jak nastavoval rychloměr před měřením vozidel, tedy i GPS. Na konkrétní otázku, proč není ve výstupu místo měření formou GPS, bylo odpovězeno, že do toho seřízení nezasahují. Ovšem je na operátorovi, aby tam souřadnice GPS zadal právě on. Což se však nestalo a svědek odmítl uvést proč. Žalobce dodal, že k objektivnímu stanovení úhlu měření je potřebné, aby zaměřené vozidlo bylo ohrazeno souřadnicemi GPS. Nevyužitím satelitního navigačního systému totiž dochází k nepřesnému zjištění, kde přesně bylo místo měřeného vozidla, jelikož z fotografie z výstupu rychloměru to nelze vyčíst i s ohledem na zkreslení fotozoomem. Je nutné, aby správní orgán místo upřesnil vhodným a přesvědčivým způsobem. Místo měření nebylo zcela vysvětleno, ale bez souřadnic GPS, nebo alespoň fotografie místa měření to nebude jasné zcela vůbec v podstatě nikdy. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že svědek S. reagoval na otázku, zda může popsat, jak rychloměr funguje na nastavení ručního režimu, tak, že uvedl, že nemůže, že to ví, ale nemusí to uvádět. Zde se jednalo o svědka s nejpřesnější informací v tomto směru, ale paradoxně od osoby nejzodpovědnější nebyla odpověď úmyslně dána. Žalobce namítal, že i přes to správní orgán žádné doplňující otázky při výsledku svědků neměl a byl spokojen, a tedy ani v tomto směru nebral správní orgán v potaz právní názor soudu, kterým je vázán.
9. Na podporu své argumentace žalobce navrhl provedení důkazu rozhodnutím magistrátu, odvolání, napadeným rozhodnutím, rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2023, č. j. 42 A 1/2023-18 a spisovou dokumentací.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl žalobu zamítnout pro nedůvodnost a předně konstatoval, že žalobcem uvedené formální a obsahové vady nejsou nikterak specifikovány. Žalovaný uvedl, že magistrát i žalovaný vycházeli z dokumentace Policie České republiky, která obsahuje všechny potřebné podklady a důkazy pro konstatování zavinění žalobce. Konkrétně se jedná o úřední záznam, výstup z měřicího zařízení ze dne 25. 2. 2022 s fotografií předmětného motorového vozidla, ověřovací list měřicího zařízení LaserCam4, školení operátorů pro obsluhu silničního rychloměru LaserCam4 – osvědčení způsobilosti a výpis z evidenční karty řidiče žalobce. Výše uvedené podklady jsou součástí spisové dokumentace, žalobce byl s těmito podklady seznámen a vyzvedl si jejich kopii. Dodal, že magistrát vyvrátil námitky o nesprávném použití měřicího zařízení LaserCam4 policisty, kdy již nepoužil argumentaci spojenou s měřicím zařízením AD9C a rovněž vyvrátil námitku týkající se místa měření.

11. K námitkám týkajícím se měření rychlosti žalovaný uvedl, že součástí oznámení o spáchaném přestupku je i dokumentace k měřicímu zařízení LaserCam4 výrobní číslo LE0501, jeho platný ověřovací list, proškolení operátorů pro obsluhu předmětného silničního rychloměru a tiskový výstup z měřicího zařízení, ze kterého lze určit místo měření. Dodal, že po provedeném měření bylo vozidlo žalobce zastaveno, jelikož jelo ve směru k měřicímu zařízení a ze správní praxe je žalovanému známo, že se jedná o jednosměrný rovný úsek komunikace ohraničený z obou stran silničním svodidlem, a tudíž z něj nelze nikam odbočit. Žalovaný ani magistrát tak neměli důvod zpochybnit měřící zařízení a ani postup proškolené obsluhy. Připomněl, že součástí spisové dokumentace je i opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C005-09, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod jejich zkoušení, s jehož obsahem se mohl žalobce či jeho zástupce seznámit. K tomuto odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2017, č. j. 2 As 191/2017-56.

Replika žalobce

12. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že žalovaný nerespektoval správní názor soudu obsažený ve zrušujícím rozsudku a dále citoval část svého odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, kterou uvedl již v podané žalobě.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
15. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Ze správního spisu soud zjistil především následující podstatné skutečnosti. Dne 21. 3. 2022 bylo magistrátu Policií České republiky, Krajským ředitelstvím Ústeckého kraje, územním odborem Teplice, dopravním inspektorátem, doručeno oznámení o dopravním přestupku žalobce, jehož součástí byl i úřední záznam ze dne 25. 2. 2022, výstup z rychloměru, ověřovací list dotčeného rychloměru, seznam policistů, kteří absolvovali školení pro obsluhu silničního rychloměru LaserCam4 a opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C005-09, ze dne 19. 5. 2010, č. j. 0313/005/09/Pos., vydané Českým metrologickým institutem. Z výše uvedených dokumentů vyplynulo, že žalobce se měl přestupku dopustit tím, že dne 25. 2. 2022, v 16:24 hod, v Teplicích, na silnici č. I/8, před zastávkou BUS Zámecká zahrada, směr Teplice centrum, při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Toyota Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

RAV4, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost upravenou svislou dopravní značkou 70 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost jízdy 88 km/h, po odečtení tolerance rychloměru 85 km/h.

17. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že magistrát dne 3. 5. 2022 vydal příkaz č. j. MgMT/050775/2022, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku. Proti tomuto příkazu podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odpor. Dne 18. 5. 2022 nařídil magistrát ústní jednání na den 13. 6. 2022, na které se dostavil zmocněnec žalobce a předložil dokument nazvaný „Příloha k ústnímu jednání konaného dne 13. 6. 2022“. Na základě přílohy k ústnímu jednání magistrát do spisové dokumentace doplnil originál výtisku z radaru, fotodokumentaci vozidla v barevném provedení a výtisk fotografie ve zvětšeném provedení, které v rámci nahlédnutí do spisu dne 25. 7. 2022 předal žalobci. Následně dne 23. 8. 2022 vydal magistrát rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 11. 2022 zamítl a rozhodnutí magistrátu ze dne 23. 8. 2022 potvrdil. Žalobce následně podal proti rozhodnutí žalovaného správní žalobu, o níž rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 10. 10. 2023, č. j. 42 A 1/2023-48, kterým zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2022 i rozhodnutí magistrátu ze dne 23. 8. 2022 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
18. Následně magistrát pokračoval v řízení, kdy za účasti zmocněnce žalobce proběhlo ústní jednání v rámci, něhož byl proveden výslech zasahujících policistů. K výslechu svědků zaslal žalobce magistrátu své stanovisko. Poté dne 11. 4. 2024 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž podal zmocněnec žalobce odvolání. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
19. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, kterou žalobce spatřoval ve skutečnosti, že z výroků obou rozhodnutí není zřejmé, jakými podklady se správní orgány řídily, neboť skutkové závěry jsou převážně spekulativní a správní orgány nedoložily podklady pro svůj závěr, že rychloměr by v případě nesprávného měření nezaznamenal žádnou hodnotu a měření by fakticky neproběhlo.
20. V této souvislosti zdejší soud poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že *„z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu však zároveň po odvolacím orgánu nelze požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100). Těmto požadavkům žalovaný v projednávané věci dostál, neboť z jeho rozhodnutí je zřejmé, z jakých zjištění vycházel a jak o nich uvažil. Podle názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

taková situace však v projednávané věci nenastala. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí. Pro úplnost soud podotýká, že výrok rozhodnutí obsahuje pouze rozhodnutí ve věci samé. To, z jakých podkladů správní orgán vycházel, je předmětem odůvodnění rozhodnutí.

21. Pokud jde o nedoložení podkladů pro závěr, že rychloměr by v případě nesprávného měření nezaznamenal žádnou hodnotu a měření by fakticky neproběhlo, soud uvádí, že magistrát v prvostupňovém rozhodnutí ani žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak netvrdily, že by rychloměr fungoval uvedeným způsobem, a tedy k tomuto nemusely opatřovat jakékoliv podklady. Pro úplnost soud dodává, že toto tvrzení bylo obsaženo toliko v rozhodnutí magistrátu ze dne 23. 8. 2022, které však bylo rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2023, č. j. 42 A 1/2023-48, zrušeno. Tato námitka tedy není důvodná.
22. Žalobce v žalobě především namítal, že se správní orgány nevypořádaly s právním názorem zdejšího soudu vyjádřeným zejména v bodech 25 – 28 zrušujícího rozsudku ze dne 10. 10. 2023, č. j. 42 A 1/2023-48. Dále se proto soud zabýval námitkou, dle které magistrát v prvostupňovém rozhodnutí opětovně citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013 č. j. 1 As 83/2013-60, ačkoliv Krajský soud v rozsudku ze dne 10. 10. 2023, tento odkaz označil na nepřiléhavý, neboť se týkal jiného typu rychloměru. Předně soud uvádí, že je pravdou, že v předchozím rozsudku ze dne 10. 10. 2023 označil odkaz magistrátu na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu za nepřiléhavý a magistrát jej v prvostupňovém rozhodnutí opětovně citoval. Tentokrát jej však citoval v jiné souvislosti. V novém rozhodnutí magistrát citoval část týkající se měření rychloměrem policistou a nikoli chování rychloměru při chybném měření rychlosti. Odkaz magistrátu na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu v prvostupňovém rozhodnutí proto soud považuje za přílehlavý a uvedené neshledal za rozporné s názorem vysloveným v rozsudku ze dne 10. 10. 2023.
23. K souboru námitek týkajících se výpovědí svědků, zasahujících policistů, soud uvádí, že důkaz výpovědí obou svědků byl proveden dne 24. 1. 2024 v rámci ústního jednání, jehož se účastnil i tehdejší zmocněnec žalobce, který oběma svědkům rovněž pokládal otázky. Po prostudování protokolů o výsledcích svědků soud dospěl k závěru, že oba svědci řádně odpovídali na otázky pověřených úřednic magistrátu i tehdejšího zmocněnce žalobce. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce o absenci doplňujících dotazů ze strany správního orgánu, neboť v případě, že měl pocit, že některé odpovědi svědků jsou nejasné či nedostatečné, měl jeho tehdejší zmocněnec možnost, se sám na ně svědků dotázat.
24. K namítané způsobilosti zasahujících policistů provádět měření soud uvádí, že součástí oznámení o přestupku je i seznam policistů, kteří absolvovali školení pro obsluhu silničního rychloměru, z něhož je zřejmé, že školení absolvoval i pprap. Suchánek, který je na výstupu z rychloměru uveden jako jeho operátor (i včetně osobního evidenčního čísla). Zasahující policista pprap. Suchánek tak byl způsobilý provádět měření silničním rychloměrem LaserCam4. Nic na tam nemůže změnit skutečnost, že v rámci svědecké výpovědi dne 24. 1. 2024 na otázku pověřených úřednic, aby podrobně popsal postup pro přípravu a nastavení silničního rychloměru LaserCam4 před samotným měřením rychlosti, uvedl, že všechna tato zařízení se nastavují podle manuálu, radar byl dle manuálu standardně nastaven a není na místě, aby uváděl přesné činnosti nastavení tohoto zařízení. Dále k dotazu, jestli může popsat, jak funguje silniční rychloměr s nastavením režimu PM (ruční režim), uvedl, že nemůže, je možné že to ví, ale nemusí to uvádět. Dodal, že zařízení bylo nastaveno v souladu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

s manuálem. Na ostatní otázky pověřených úřednic i zmocněnce žalobce odpovídal přiléhavě.

25. Žalobce rovněž namítal, že jeho námitky týkající se chybného měření a nedodržení návodu k obsluze rychloměru nebyly výsledkem svědků vyvráceny. Soud předně uvádí, že ve správním řízení žalobce namítal, že měření bylo provedeno chybně a v rozporu s návodem k obsluze, konkrétně, že vozidlo zachycené na výstupu z rychloměru nelze ztotožnit (nečitelná registrační značka), absence souřadnic GPS na výstupu z rychloměru a jejich nahrazení slovním popisem místa měření, konkretizace místa měření, použití režimu PM měření rychlosti (ruční režim), nastavení správného úhlu měření (cosinus efekt), funkce rychloměru s ohledem na počasí. Námitkami žalobce se podrobně zabýval magistrát na str. 11 až 19 prvostupňového rozhodnutí. K námitkám chybného měření konstatoval, že ze snímku je zcela zřejmé, že vozidlo žalobce bylo řádně zaměřeno, bylo měřeno příjezdějící vozidlo řízené žalobcem, neboť zaměřovací kříž se nachází na přední části vozidla žalobce, mezi vozidlem (cílem měření) a rychloměrem nejsou žádné překážky, který by mohl ovlivnit měření a rychloměr zaznamenal rychlost příjezdějícího vozidla.
26. Z výpovědí obou svědků vyplynulo, že byli řádně proškoleni k provádění měření vozidel silničním rychloměrem LaserCam4 a rovněž shodně popsali místo měření. Uvedli, že se jedná se o silnici I. třídy, která prochází městem, jde o čtyřproudou pozemní komunikaci o dvou jízdních pružích v každém směru jízdy. Jde o rovný a přehledný úsek a nachází se zde v zálivu autobusová zastávka, kde bylo kontrolní místo policejní hlídky, protože jde o bezpečný prostor pro zastavení vozidel. Při měření rychlosti postupovali v souladu s návodem k obsluze tohoto rychloměru a rychloměr byl podle návodu k obsluze nastaven. Konkrétně byl rychloměr umístěn na trojnožce, která byla podle vodováhy srovnána do roviny a bylo zadáno místo měření, limit maximální dovolené rychlosti a limit měřené rychlosti. Svědek prap. P. ve své výpovědi podrobně popsal přípravu a nastavení rychloměru před měřením rychlosti i postup samotného měření. K dotazu ohledně souřadnic GPS svědek pprap. S. sdělil, že do určení místa měření podle souřadnic GPS nezasahuje, a ručně do přístroje zadává název místa měření.
27. S ohledem na námitku nečitelnosti registrační značky si magistrát opatřil zvětšeninu výtisku fotografie změřeného vozidla a současně podle protokolu o nahlédnutí do spisu ze dne 25. 7. 2022 byl žalobci předán originál výtisku radaru a fotodokumentace a dva originály výtisku fotografie změřeného vozidla ve větším formátu. Magistrát v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mimo jiné uvedl, že jedním z listinných důkazů byla fotodokumentace změřeného motorového vozidla Toyota RAV4, RZ X. Žalobce byl na místě zastaven policisty a byl ztotožněn dle předložených dokladů. Dle výtisku z radaru je zřejmé, že vozidlo žalobce bylo řádně zaměřeno. Dále uvedl, že uvedené materiály doložené policií České republiky nepochybně dokládají, že policisté řádně naměřili a zjistili, že uvedené vozidlo řízené žalobcem překročilo maximální dovolenou rychlost. Po prostudování předmětné fotografie nemohl soud tvrzení žalobce o nečitelnosti registrační značky přisvědčit, neboť registrační značka na fotografii je dostatečně čitelná. Tuto skutečnost žalobce ani v žalobě nijak nenamítal.
28. Ve vztahu k námitce fungování režimu PM (ruční režim) magistrát na str. 14 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že pokud podle výpovědi svědka pprap. S. je návod k obsluze rychloměru součástí laserového rychloměru na místě měření rychlosti, tak nevidí důvod, proč by policisté měli veškeré zkratky a nastavení znát nazpaměť, když tento návod mají při měření k dispozici. Jakkoli by si soud dovedl představit podrobnější vypořádání této Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

námítka, má za to, že byla vypořádána dostatečně. Z výpovědí svědků, jež jsou i součástí rozhodnutí magistrátu, vyplývá fungování režimů měření. Svědek prap. P. uvedl, že měření může být nastaveno automaticky, tj. že se měří každé vozidlo, anebo, že měření obsluhuje policista, který laserovým hledáčkem namíří na vozidlo, které chce změřit a po sepnutí tlačítka přístroj začíná měřit a zobrazuje se na něm rychlost měřeného vozidla. Svědek pprap. S. obdobně uvedl, že laser buď pracuje v automatickém režimu, kdy automaticky změří vozidlo, nebo musí obsluha tzv. naměřit, kdy se jedná o foto ruční režim.

29. Směrem k námitce týkající se úhlu měření a následnému cosinus efektu magistrát uvedl, že tato námitka je v daném případě spekulativní a byla již v minulosti řešena soudy. V této souvislosti poukázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 1. 2020, č. j. 17 A 157/2018, v němž krajský soud konkrétně uvedl, že „*neakceptoval ani žalobní námitku, podle níž mohlo dojít k nesprávnému měření v důsledku měření pod „nenulovým“ úhlem. Touto námitkou se obšírně zabýval jak správní orgán I. stupně (na str. 7-8 a 10-11 prvoinstančního rozhodnutí), tak žalovaný (na str. 5 napadeného rozhodnutí). Z argumentací obou správních orgánů musí soud vyzdvihnout především fakt, že z Návodu k obsluze rychloměru LaserCam4 sice vyplývá, že 0 stupňový úhel měření je pro měření rychlosti nejvhodnější, ale nevylučuje se ani měření pod jiným úhlem, přičemž pak takové měření hovoří spíše ve prospěch měřeného vozidla díky tzv. kosinus efektu. Žalobce tedy evidentně došel k mylnému závěru, že nelze měřit jinak než pod nulovým úhlem.*“ Rovněž žalovaný se touto námitkou zabýval a poukázal na relevantní judikaturu správních soudů.
30. Soud konstatuje, že námitkou měření v tzv. nenulovém úhlu se ve své judikatuře opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud, nejnověji např. v rozsudku ze dne 15. 5. 2025, v němž uvedl, že „*pokud jde o stěžovatelem namítaný požadavek na měření z nulového úhlu, lze odkázat na již existující judikaturu. Nejvyšší správní soud totiž konstantně uvádí, že laserové měřiče rychlosti nejsou omezeny na měření pouze na přímých úsecích (např. usnesení NSS ze dne 5. 3. 2024, č. j. 7 As 214/2023-23, bod 16). Nulový úhel také není potřeba, neboť platí, že pokud certifikovaný a ověřený silniční laserový rychloměr poskytl jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, došlo k bezvadnému změření rychlosti vozidla (viz rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27). Způsobem měření mimo nulový měřicí úhel ostatně může být vyvolán tzv. cosinus efekt, při kterém je zaznamenaná rychlost vozidla o něco nižší než skutečná rychlost jízdy měřeného vozidla, a nedochází tak ani ke krácení práv řidiče (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 214/2023-23, bod 16).*“ Zdejší soud se s uvedeným hodnocením správních orgánů ztotožňuje a s ohledem na shora citovanou judikaturu konstatuje, že i pokud by došlo k měření v tzv. nenulovém úhlu a následnému cosinus efektu, tak by to mělo toliko za následek nižší naměřenou rychlost jízdy vozidla, což by bylo ve prospěch žalobce.
31. Ve správním řízení žalobce rovněž namítal vliv počasí na správné fungování rychloměru. Magistrát se s touto námitkou podrobně vypořádal na str. 16 svého rozhodnutí, kdy mimo jiné uvedl, že „*uvedené námitky ohledně špatného nastavení režimu počasí vyhodnotil správní orgán jako obstrukční. V písemné příloze k ústnímu jednání konaného dne 13. 6. 2022 obviněný na str. 5 uváděl, že obsluha rychloměru pochybila, když nastavila režim kamery na D3, což znamená převážně zamračené počasí a měl být nastaven režim D2 převážně slunečné počasí. Ve svém stanovisku jako bylo výše uvedeno zase uvádí, že v době měření mžilo a mrholilo.*“ Dále konstatoval, že i na fotografiích výstupu z rychloměru je evidentní, že v daný den bylo naprosté sucho. Podotkl, že i pokud by došlo k nesprávnému nastavení režimu kamery, tak by to nemělo vliv na výslednou hodnotu měření, ale na kvalitu snímku, tj. čitelnost základních požadavků, tak jak uváděl žalobce ve svém vyjádření, což potvrdila i výpověď

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

svědka prap. P., což v tomto případě ani nenastalo. Po prostudování správního spisu nezbyvá soudu než přisvědčit názoru magistrátu, že tvrzení žalobce o vlivu počasí správnost měření jeho vozidla není věrohodné. Jak správně uvedl magistrát v prvostupňovém rozhodnutí, žalobce ve správním řízení, konkrétně v příloze k ústnímu jednání ze dne 13. 6. 2022, nejprve tvrdil, „že obsluha lidaru pochybila a v době kdy bylo převážně slunečné počasí (nastavení D2), z nějakého důvodu nastavila režim kamery na D3. Takto došlo k většímu odclonění a výsledek je zcela přesvědčivý obraz s nadměrným překročením kontrastu a nečitelností základních požadavků, tedy nejenom registrační značky.“ Ve stanovisku k výsledku svědků ze dne 14. 2. 2024 naopak žalobce tvrdil, že „podle nejbližší MS je dokázáno, že v dané lokalitě bylo vlhko a mrholilo, resp. mžilo (obsluha rychloměru ovšem nepřepnula režim takového počasí, kdy svědek ani nevěděl, co značí písmena D na rychloměru, což jsou ony režimy počasí).[...] V běžných podmínkách (mimo dešťové srážky) se laserový paprsek odráží od objektu, aniž by došlo k jeho rozptýlení, lomu, chybnému odrazu apod. Jinak je tomu za mokrého počasí, kdy naopak se vyslaný paprsek z lidaru částečně rozptyluje v důsledku průniku kapkami (mrholení jsou rovně kapky i když malé) a dochází k jeho lomu před dopadem na objekt. Při průchodu kapkami se rovněž často mění i směr laserového paprsku. [...] Takto vrácený laserový paprsek již nepodává a ani nemůže podat správnou informaci o rychlosti vozidla, což je i stanovisko výrobce. Výstup potom existuje, ale je chybný.“ Námitku žalobce o chybném měření v důsledku nesprávného nastavení režimu počasí na rychloměru tedy soud považuje za zcela účelovou, neboť žalobce tuto námitku nejprve uplatnil ve vztahu k čitelnosti výstupu z rychloměru z důvodu převážně slunečného počasí, následně však měl za to, že měření mělo vliv na samotné měření, jelikož mrholilo a za deštivého počasí nemůže probíhat přesné měření.

32. Jako nedůvodnou shledal soud námitku týkající se neurčitosti místa měření. V této souvislosti žalobce namítal, že nebylo zjištěno přesné místo měřeného vozidla, neboť nebyly uvedeny souřadnice GPS a nelze jej ani vyčíst z fotografie z výstupu rychloměru.
33. Otázkou náležitosti vymezení místa spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti se ve své judikatuře opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 8. 1. 2015, č. j. 9 As 214/2014-48, vyslovil, že „dle § 77 zákona o přestupcích platí, že výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Smyslem přesného vymezení skutku ve výroku rozhodnutí je to, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. V rozhodnutí, jímž se trestá za spáchaný přestupek, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro celé řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu.“ U přestupků překročení nejvyšší povolené rychlosti bude místo spáchání přestupku určeno určitým úsekem komunikace, přičemž dostatečnost takového vymezení bude záviset na okolnostech případu. Zpravidla je možné místo spáchání přestupku vymežit např. uvedením čísla popisného budovy v blízkosti místa spáchání přestupku, popř. zmíněním blízkého dominantního objektu či za pomoci souřadnic GPS. Na druhou stranu nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku vymezeno na metr přesně či aby byly vždy uvedeny souřadnice GPS. To u přestupků překročení nejvyšší dovolené rychlosti ani objektivně není možné. U těchto přestupků bude místo spáchání vždy vymezeno určitým úsekem komunikace více či méně dlouhým. V každém individuálním případě je pak nutno posuzovat, zda je úsek komunikace popsán ve výroku rozhodnutí o přestupku společně s označením času a způsobu spáchání přestupku vymezen dostatečně konkrétně tak, aby Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

nemohl být skutek zaměněn s jiným (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39, a ze dne 11. 3. 2016, č. j. 4 As 270/2015-42).

34. Soud prostudoval správní spis a dospěl k závěru, že zcela přesné místo změření vozidla přestupce je zřejmé z označení místa měření uvedeného na fotografii z měřicího zařízení, jež je součástí záznamu o přestupku. Nic na tom ani nemění skutečnost, že v rámci měření rychlosti nebyly zadány souřadnice GPS, ale místo měření bylo uvedeno slovním popisem, konkrétně „I/8 TP, BUS ZAMECKÁ ZAHRA“. Toto místo vymezení je společně s oznámením o přestupku a úředním záznamem, v nichž je místo přestupku specifikováno slovy „v obci, na sil. I/8, v Teplicích před zast. BUS Zámecká zahrada jedoucí směr Teplice centrum“, dle soudu dostatečně konkrétní. Odpovídá i popisu místa uvedeného oběma svědky. Místem spáchání přestupku se podrobně zabýval i magistrát v prvostupňovém rozhodnutí, kde uvedl: „Ze záznamu z radaru musí být jednoznačně a nezměnitelně označeno místo měření, což je v daném případě splněno. [...] Správní orgán k tomuto dále uvádí, že autobusová zastávka označená jako „Zámecká zahrada“ je jedinou zastávkou v úseku jízdy po silnici I/8 od části Teplice – Prosetice po obec Dubí. Zastávka se nachází na přemostění a z této zastávky lze po schodech dojít do města k obchodu Billa, který se nachází naproti „Zámecké zahradě“. Z přiložených fotografií lze jednoznačně rozpoznat, že se o toto místo skutečně jedná a není zaměnitelné s jiným místem. Správní orgán tedy vymezení místa měření v obci Teplice, na silnici č. I/8, před zastávkou BUS „Zámecká zahrada“ považuje za dostatečné“.
35. Na základě uvedeného dospěl soud k závěru, že magistrát se námitkami žalobce dostatečně zabýval a výpověďmi zasahujících policistů došlo k vyvrácení námitek týkajících se chybného měření a nedodržení návodu k obsluze. Provedení důkazu návodem k obsluze tak bylo nadbytečné, a tedy magistrát nepochybil, když jej neprovedl.
36. Soud konstatuje, že v opakovaném řízení správní orgány odstranily vady, které byly důvodem pro zrušení prvotních správních rozhodnutí, vymezené v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2023, č. j. 42 A 1/2023-18, a žalobou napadené rozhodnutí není v rozporu se závěry obsaženými v uvedeném zrušujícím rozsudku.
37. Nad rámec odůvodnění soud směrem k námitkám týkajícím se chybného měření poznamenává, že z úřední činnosti, konkrétně z věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 41 A 14/2019, je mu známo odborné vyjádření Českého metrologického institutu ze dne 2. 2. 2018, jež bylo v projednávané věci součástí správního spisu. Toto odborné vyjádření se zabývalo jak obecným mechanismem fungování použitého rychloměru LaserCam4 s ohledem na detekci chyb měření, i konkrétním měřením rychlosti v tehdy projednávaném případě, a to se závěrem, že použitý rychloměr LaserCam4 je vybaven vnitřními mechanismy a algoritmy zajišťujícími detekci chyb měření a v případě, že by měření rychlosti bylo provedeno vadným způsobem, dotčený rychloměr by žádnou naměřenou hodnotu rychlosti na displeji neukázal.
38. Pro úplnost soud uvádí, že v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl k návrhu žalobce důkaz rozhodnutím magistrátu, odvoláním žalobce ze dne 25. 4. 2025, napadeným rozhodnutím, rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2023, č. j. 42 A 1/2023-18 a spisovou dokumentací, neboť uvedené listiny je součástí správního spisu, kterým se dokazování v soudním řízení správním neprovádí.
39. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal namítaná porušení právních předpisů, ani že by žalobce byl zasažen na svých veřejných právech. Rovněž správní orgány postupovaly v souladu s právním názorem vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku zdejšího Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

soudu ze dne 10. 10. 2023. Soud tedy v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

40. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. ledna 2026

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.